ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΑ'- ΑΡ. 11-34

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Σ τοῦ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΤΛΑΣ
ΤΟΜΟΣ Α' — ΔΡΑΧΜ. 20
15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ
4
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1935
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.27'—Δύσις 5.04'
Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 20.3, ἐλ. 11.2
Ὑγρασία. μετρία. Ἄνεμοι μέτριοι.
Θάλασσα κυματώδης.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 748.6

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΙΝ

Ἀκριβῶς διότι ἀνέκαθεν ἐπιστεύσαμεν ὅτι ἡ βασικὴ προϋπόθεσις τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ὁμαλότητος εἰς τὸν τόπον μας εἶνε ἡ συμφιλίωσις ὅλων τῶν Ἑλλήνων καὶ διότι ἐπιθυμοῦμεν εἰλικρινῶς καὶ διακαῶς νὰ εὐοδοῦν αἱ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην προσπάθειαι τοῦ κ. Βενιζέλου, μὲ τὴν συνεργασίαν ὅλων τῶν πολιτῶν, εἰς οἱονδήποτε ἐκ τῶν ἀντιμάχων «στρατάξεων» καὶ ἂν ἀνῆκον ἕως τώρα, αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ μὴ ἀφίσωμεν ἀπερατρήτους καὶ ἀσχολιάστους μερικὰς ἐκδηλώσεις, αἱ ὁποῖαι ἀσφαλῶς δὲν προάγουν τὴν συμφιλίωσεως τὸ ἔργον.

Πρόκειται περὶ ἐκδηλώσεων ἀποφυλακισθέντων, διὰ τὴν ἀμνηστίας καὶ τῆς χάριτος καταδίκων διὰ τὸ κίνημα τοῦ παρελθόντος Μαρτίου καὶ τῶν ἐκδηλώσεων πρὸς αὐτοὺς ἐκ μέρους τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐπλήθε τὸ κίνημα ἐκεῖνο, ἢ τῶν προσώπων αὐτοῦ. Οἱ ἀποφυλακισθέντες φιλελεύθεροι τῆς βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ ἠμποροῦσαν κάλλιστα νὰ μὴ σπεύσουν, μόλις εὑρέθησαν ἐκτὸς τῶν φυλακῶν, νὰ δημοσιεύσουν δηλώσεις τοῦ ποιοῦ καὶ τοῦ τόνου τῶν δημοσιευθεισῶν. Καὶ θὰ ἔπρεπε, ἂν ἐπεκράτει περισσοτέρα ἀντίληψις τῆς πραγματικότητος, τοῦ πρέποντος, καὶ πρὸ πάντων — τοῦ γενικοῦ συμφέροντος τῆς χώρας, νὰ εἶχον ἀποφευχθῆ αἱ ἐπιδεικτικαὶ καὶ ἐνιαχοῦ προκλητικαὶ «δεξιώσεις» τῶν ἀπολυθέντων, μερικαὶ ἄτοποι καὶ ἀκαιροι ζητωκραυγαὶ εἰς τὰς δημοκυμαίας ἢ συνοικισμούς. Ἡ φυσική, ἡ ἀνθρωπίνη ἀγκαλιάσις τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀπολυθέντων, αἴσθημα ἀξιόπολυτος σεβαστόν, ἠμποροῦσε νὰ κάλλιστα νὰ μὴ εἶχεν ὡς ἐπιλαίσιον τὰς πολιτικὰς ἐκδηλώσεις ὁμοφρόνων συναθροισθέντων δημοσίᾳ διὰ νὰ τὰς πραγματοποιήσουν, ἐν εἴδει νικητηρίων.

Θὰ ἔπρεπε νὰ μὴ εἶχον λησμονηθῆ ἐκ μέρους τῶν ἐκτραπέντων εἰς αὐτὰς τὰς ἐπιδείξεις μερικὰ αὐτονόητα πράγματα: ὅτι ἡ ἀμνηστία καὶ ἡ χάρις ἐδόθησαν διὰ νὰ τερματισθῆ μία κατάστασις παρεμποδίζουσα τὴν Ἑλληνικὴν συμφιλίωσιν καὶ ὄχι διὰ νὰ δοθῆ «εὐκαιρία» ἐκδηλώσεων δημοσίων ποὺ ἐνθυμίζουν καὶ ἀναδαυλίζουν τὸ διχασμοῦ τὰ αἴτια καὶ τὰς ἑκατέρωθεν μνησικακίας.» Ἔπρεπε νὰ μὴ λησμονῆται ὅτι καὶ εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ ὑπάρχουν στοιχεῖα ζωηρὰ καὶ δυσήνια, τὰ ὁποῖα, πρὸ τοιούτων ἀτόπων καὶ ἀψυχολογήτων ἐκδηλώσεων, ἠμποροῦν νὰ αἰσθανθοῦν ἀνακοχλάζοντα πάθη θυμοῦν ἀνακοχλάζοντα πάθη λίαν προσφάτως κατευνασθέντα. Ὅτι δὲν εἶνε ὅλος ὁ κόσμος, ἀπὸ ἰδιοσυγκρασίας καὶ μορφώσεως, εἰς θέσιν νὰ μὴ ἐπηρεάζεται ἀπὸ ἀπεριοσκέπτους προκλητικότητας, ἢ νὰ τὰς ἑξηγῆ ὡς ξέσπασμα παροδικὸν καὶ ν' ἀντιπαρέρχεται ἀπαθῶς. Ὅτι ἡ ἀμνηστία ἐδόθη ἀκριβῶς διὰ νὰ παύσῃ κάθε τι ποὺ θὰ ἠμποροῦσε νὰ δίδῃ τὸ αἴσθημα ὅτι εἰς αὐτὸν τὸν τόπον ὑπάρχουν Ἕλληνες νικηταὶ καὶ Ἕλληνες ἡττημένοι, καὶ ὄχι διὰ νὰ ἀντιστραφῆ, εἰς τὴν ἀντίληψιν μερικῶν ἀδιορθώτων ἀφρόνων, ἡ θέσις τῶν «κερδισμένων» καὶ τῶν «χαμένων».

Ὅλα ταῦτα δὲν ἔπρεπε νὰ εἶχον λησμονηθῆ. Καὶ εἶνε ἀκόμη καιρὸς ν' ἀναχαιτισθῆ ὁριστικῶς ἡ τόσον ἐπιζήμιος καὶ βλαβερὰ αὐτὴ τάσις. Οἱ ὑπευθύνως ἡγούμενοι τοῦ ἀμνηστευθέντος κόσμου πιστεύομεν ὅτι θὰ ἔχουν ἀρκετὴν σωφροσύνην διὰ νὰ συγκρατήσουν τοῦ λοιποῦ τοὺς ρέποντας εἰς παρόμοια ὀλισθήματα. Καὶ θὰ διευκολύνουν τοιουτοτρόπως καὶ τὰς προσπαθείας τῶν εἰς τὴν ἑτέραν πλευράν, ὅπως μὴ χρησιμοποιηθοῦν αἱ κακαὶ αὐταὶ ἐκδηλώσεις ὡς ἀφορμὴ διὰ νέαν διάστασιν.

Ὅταν ὁ Βασιλεύς, μὲ τόσην διαυγῆ περίνοιαν καὶ τόσην σταθερότητα, ἅμα ὡς εὑρέθη ἐπὶ τοῦ Θρόνου του, ἤρχισε τὸ δύσκολον ἔργον τῆς διαλλαγῆς ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ἐτονίσαμεν ἀπὸ τῶν στηλῶν αὐτῶν ὅτι ὀφείλομεν ὅλοι νὰ τὸν συνδράμωμεν εἰς αὐτὸ ἀνεπιφυλάκτως, διότι ἄλλως θὰ ἀπητοῦμεν παραλόγως παρ' αὐτοῦ ἄθλον ὑπεράνθρωπον. Τὸ βασιλικὸν παράδειγμα πρέπει νὰ εὑρίσκεται διαρκῶς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὅλων ἡμῶν. Εἰς τὸν κύκλον του, εἰς τὴν θέσιν του ἕκαστος, ἠμπορεῖ νὰ παράσχῃ τὴν συμβολήν του. Καὶ ὀφείλει νὰ τὴν παράσχῃ, διότι ὁ Βασιλεὺς δὲν μοχθεῖ δι' ἰδιωτικὴν ὑπόθεσιν. Ἡ ἐθνικὴ ἑνότης εἶνε ὑπόθεσις ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Καὶ αὐτὴν τὴν στιγμήν, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι, ἀντίθετοι χθὲς τῆς βασιλευομένης δημοκρατίας, ἐπιδοκιάζουν σήμερον τὴν ἐγκαινιασθεῖσαν, μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Ἄνακτος, συνδιαλλακτικὴν προσπάθειαν, ποὺ εἶνε τὸ λογικὸν προοίμιον καὶ ἡ ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν παγίωσιν μιᾶς μονίμου ἐσωτερικῆς ὁμαλότητος, ἔχουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐντείνουν τὰς προσπαθείας των διὰ νὰ σταματήσουν ἐκδηλώσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠμποροῦσαν, ἐὰν συνεχίζοντο, νὰ διακυβεύσουν σοβαρῶς τὸ ἔργον τῆς συμφιλιώσεως.

Τέχνη καὶ ζωὴ

Ἡ νέα ἐποχὴ τοῦ Γαλλικοῦ Θεάτρου

Τὸ ἱστορικὸν δρᾶμα

Τώρα τελευταῖα στὸ γαλλικὸ θέατρο ξανάρχισε πάλι ἡ μόδα τῶν ἱστορικῶν δραμάτων. "Ὑστερ' ἀπὸ τὰ ψυχολογικά, τὰ ρεαλιστικά, τὰ ἔργα ἠθῶν καὶ χαρακτήρων, παρουσιάζονται τώρα οἱ μεγάλες ἱστορικὲς μορφὲς τοῦ παρελθόντος. Ὁ ποιητὴς Σαὶν Ζὼρζ ντὲ Μπουελιὲρ ἐδραματοποίησε τὸν Ναπολέοντα Βοναπάρτη, ὁ Ζὰν Σαρμὰν μὲ τὸ ἔργο του «Μαντὰμ Κιὲνζ» παρουσίασε στὴ σκηνὴ τὴ γοητευτικὴ μορφὴ τῆς Μαντὰμ ντὲ Πομπαντοὺρ, τώρα ὁ νέος συγγραφεὺς κ. Ζοσσὲ παίρνει γιὰ ἡρωΐδα τοῦ πρώτου δράματος ποὺ δίνει στὸ θέατρο τὴ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Ἐλισάβετ. Στὸ δεύτερο ἐθνικὸ θέατρο τῆς Γαλλίας, τὸ «Ὠδεῖον», παριστάνονται σχεδὸν ἀποκλειστικὰ τὰ παλαιὰ ἱστορικὰ ἔργα καὶ τώρα ὁ συγγραφεὺς τῆς μόδας στὸ Παρίσι κ. Ἐδουάρδος Μπουρντὲ παρουσιάζει τὴν ὡραία Μαργκό, τὴν γυναῖκα τοῦ Ἑρρίκου Δ'.

Φαίνεται, λοιπόν, ὅτι δὲν εἶνε τυχαῖο γεγονὸς ἡ συρροὴ αὐτὴ τῶν ἱστορικῶν ἔργων στὴ γαλλικὴ σκηνὴ καὶ οἱ κριτικοὶ φαίνονται σὰ ν' ἀρχίζουν τώρα νὰ πιστεύουν ὅτι ὑπάρχει κάποιος βαθύτερος νόμος ποὺ διέπει τὰ πράγματα τοῦ θεάτρου, ὅπως καὶ ὅλα τὰ κοινωνικὰ φαινόμενα. Χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνουν δραματικοὶ συγγραφεῖς καὶ θεαταὶ παρασύρονται ἀπὸ κάποιες γενικὲς ἰδέες ποὺ ἀσκοῦν μιὰ βαθειὰ ἔλξη στὴν ψυχή τους. Καὶ οἱ ἰδέες αὐτὲς φαίνονται πὼς ἔχουν στενὴ σχέση μὲ τὰ πραγματικὰ γεγονότα τῆς ἐποχῆς καὶ μὲ τὶς ἀλλαγὲς ποὺ παρουσιάζονται σὲ κάθε ἐποχή.

Ὁ συγγραφεὺς τῆς «Μαργκὸ» κ. Μπουρντέ, γνωστὸς καὶ σὲ μᾶς ἀπὸ τὰ προηγούμενα ἔργα του, τὴν «Αἰχμάλωτο», τὰ «Δύσκολα Χρόνια» καὶ τὸ «Ἀσθενὲς φῦλον», νομίζει πὼς βρίσκει τὴν αἰτιολογία αὐτῶν τῶν μεταβολῶν ποὺ γίνονται στὸ θέατρο ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ καὶ πιστεύει ὅτι οἱ δραματικοὶ συγγραφεὶς ἅμα κουρασθοῦν νὰ κριτικάρουν τὴν ἐποχή τους, ἀναγκαστικὰ στρέφονται πρὸς τὸ παρελθόν. Γιατὶ ὑπάρχουν μερικὲς ἐποχὲς ποὺ δὲν ἀνέχονται τὴν κριτική, ὑπάρχουν περιόδοι στὴν κοινωνικὴ ζωὴ τῆς κάθε μιᾶς χώρας ποὺ φαίνονται κατώτερες ἀπὸ κάθε κριτική.

«Στὸ ἔργο μου τὰ «Δύσκολα Χρόνια», λέγει ὁ κ. Μπουρντέ, ἐπρόσεξα ὅτι ἡ ἐντύπωση τοῦ κοινοῦ δὲν ἦταν ἱκανοποιητική, ἂν καὶ τὸ ἔργο εἶχε μεγάλη ἐπιτυχία. Καὶ ἡ σάτυρα ποὺ εἶχε μέσα αὐτὸ τὸ ἔργο δὲν ἔκαμε τὴν ἐντύπωση ποὺ ἔπρεπε, γιατὶ ὁ κόσμος ἀντὶ νὰ γελᾷ αἰσθανότανε οἰκτο γιὰ τὰ πρόσωπα τοῦ ἔργου καὶ γιὰ τὶς κακίες τους. Τότε ἐκατάλαβα ὅτι ἡ κοινωνία μας τώρα δὲν ἀντέχει σὲ κριτική».

Δὲν ἀντέχει λοιπὸν ὁ κόσμος στὴν ἀποκάλυψη τῆς ἠθικῆς γυμνότητος. Ἡ ἐποχή μας εἶνε πολὺ ἄρρωστη ἀπὸ ἠθικὴς ἀπόψεως καὶ ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ οἶκτο καὶ ὄχι ἀπὸ κριτική. Κανεὶς δὲν ἔχει ὄρεξη ν' ἀκούῃ τὰ χάλια του καὶ κανεὶς δὲν θέλει νὰ βλέπῃ τὶς πληγές του. Ἀλλὰ μὲ τέτοιες συνθήκες πὼς εἶνε δυνατὸν νὰ σταθῇ στὸ θέατρο κοινωνικὸ δρᾶμα; Ὁ κ. Μπουρντὲ παραδέχεται ὅτι ἡ σημερινὴ κοινωνία βρίσκεται στὰ πρόθυρα μιᾶς μεγάλης μεταβολῆς, δηλαδὴ ἡ κοινωνία ὡς ὀργανισμὸς δὲν ἠμπορεῖ νὰ σταθῇ πειὰ ὅπως εἶνε.

Ἄρα οἱ συγγραφεῖς κοινωνικῶν δραμάτων ἀναγκάζονται τώρα νὰ ὁμολογήσουν ὅτι ὁ ρόλος τους ἐτελείωσε καὶ ὅτι πρέπει νὰ στρέψουν ἀλλοῦ τὴν προσοχή των καὶ νὰ πάρουν ἀπ' ἀλλοῦ τὰ θέματά τους. Ἕνα χάσμα ἀγεφύρωτο χωρίζει τὴν μεταπολεμικὴ γενεὰ ἀπ' τὴν προπολεμική, χάσμα τόσο πολὺ βαθύ, ὥστε δὲν εἶνε δυνατὴ καμμιὰ συνεννόηση μεταξύ τους. Εἶνε λοιπὸν ἀδύνατον οἱ ἄνθρωποι τῆς παλαιᾶς γενεᾶς νὰ κρίνουν τὰ ἤθη καὶ τὰ καμώματα τῆς νέας ποὺ εἶνε τόσο πολὺ διαφορετικὴ ἀπὸ τὴ δική της. Εἶνε λοιπὸν κι' αὐτὸ ἕνας ἄλλος λόγος ἀκόμα ποὺ ἐμποδίζει τὴν κοινωνικὴ κριτικὴ γιατὶ εἶνε βέβαιο πὼς μὲ παλαιὰ κριτήρια δὲν ζυγίζονται τὰ νέα πράγματα.

Οἱ παλαιοὶ συγγραφεῖς εἶνε λοιπὸν ἀκατάλληλοι κριταὶ κ' οἱ νέοι συγγραφεῖς καταλαβαίνουν ὅτι ἡ ἐποχὴ δὲν ἀντέχει σὲ κριτική. Πόσο εἶνε σωστὴ αὐτὴ ἡ ἄποψη ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴ φιλολογικὴ ἱστορία, ἡ ὁποία διδάσκει ὅτι τὸ θέατρο δὲν ἀκμάζει σὲ ἐποχὲς μεταβατικὲς καὶ ἐπαναστατικές. Τὰ μεγάλα θεατρικὰ ταλέντα ἐφανερώθηκαν πάντα σὲ περίοδο γαλήνης καὶ εὐημερίας, στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα μετὰ τοὺς περσικοὺς πολέμους, στὴ Γαλλία ὅταν ὁ Λουδοβίκος ΙΔ' εἶχε στερεώσει μιὰ σταθερὴ πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ τάξη. Στὴν Ἀγγλία ἡ ἐποχὴ τῆς βασίλισσας Ἐλισάβετ, ὕστερ' ἀπὸ τὴν ταραχώδη βασιλεία Ἑρρίκου τοῦ Η', ἦταν ἐποχὴ θεατρικῆς ἀκμῆς. Καὶ ὕστερα στὴ Γαλλία ἔπρεπε νὰ περάσῃ ὅλη ἡ φριχτὴ θύελλα τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῶν ναπολεοντείων πολέμων γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ἀρθῇ τὸ θέατρο τὸν ἀληθινό του δρόμο.

Σήμερα δὲν εἶνε εὔκολο πρᾶγμα νὰ παραταθοῦν στὸ θέατρο οἱ κοινωνικοὶ ἀγῶνες καὶ ἡ διαμάχη Δεξιῶν καὶ Ἀριστερῶν. Γιατὶ τὸ ὁλιγώτερο ποὺ ἔχει νὰ συμβῇ εἶνε νὰ χωρισθῇ τὸ θέατρο σὲ δυὸ παρατάξεις καὶ νὰ σφυρίζουν οἱ μισοί ὅταν χειροκροτοῦν οἱ ἄλλοι μισοί. Δὲν γίνεται κοινωνικὴ κριτικὴ ὅταν μαζεύωνται στὸν οὐρανὸ τὰ μαῦρα σύννεφα τῆς καταιγίδος, λέγει ὁ κ. Μπουρντέ. Κατ' ἀνάγκην λοιπὸν οἱ συγγραφεῖς θὰ στραφοῦν πρὸς τὴν ἱστορία. Καὶ εἶνε τόσο μεγάλο καὶ τόσο πολυσύνθετο τὸ πεδίο ποὺ παρουσιάζει ἡ ἱστορία, ὥστε δὲν χρειάζεται νὰ εἶνε μεγαλοφυΐα ἕνας συγγραφεὺς γιὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ παρουσιάσῃ ἕνα ἀξιόλογο ἔργο. Καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ τὸ ἱστορικὸ πεδίο εἶνε τὸ μόνο ποὺ μπορεῖ νὰ κάμῃ ἕνας συγγραφεὺς ἀντικειμενικὴ κριτικὴ χωρὶς προκατάληψη καὶ χωρὶς συμφέρον καὶ πάθος.

Ὁ συγγραφεὺς τῆς «Μαργκό», ὅπως λέγει ἡ χρυσῆ βίβλος τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν βαθμῶν τῆς αἰθιοπικῆς Ἱεραρχίας.

Ἐντὸς ὀλίγου θὰ γίνῃ ἀκόμη ἀνώτερος, δεδομένου ὅτι συμπληροῦνται τὴν στιγμὴν αὐτὴν αἱ προετοιμασίαι τῆς τελετῆς καθ' ἣν θὰ στεφθῇ Νεγκούς. Ὁ τίτλος αὐτὸς ἀποτελεῖ ὑποχρεωτικὴν καὶ προπαρασκευαστικὴν φάσιν διὰ τὴν μέλλουσιν ἄνοδόν του εἰς τὸν θρόνον τῶν Νεγκοὺς—Νεγκέστ καὶ εἰς τὴν ἀνωτάτην Ἱεραρχίαν, ὅταν θὰ ἐπιστῇ ἡ ὥρα νὰ περιβληθῇ τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα, τὸ ὁποῖον θὰ τοῦ διαβιβάσῃ ὁ σημερινὸς Αὐτοκράτωρ.

Ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς υἱοῦ τῆς Αὐτοκρατείρας Μανὲν, ἐγγόνης τοῦ Νεγκοὺς Μικαὲλ (πρώην Βασιλέως τοῦ Βόλλο) καὶ ἀνεψιᾶς τοῦ Πίτζ Γιασοῦ, ὁ πρίγκηψ Ἄσφα—Βόσσεν ἔγινε κυβερνήτης τῆς ἐπαρχίας Βόλλο, τῆς σπουδαιοτέρας δηλαδὴ αἰθιοπικῆς περιφερείας.

Κατοικεῖ, λοιπόν, εἰς τὴν πρωτεύουσάν της, τὸ Ντεσσιὲ, περὶ τοῦ ὁποίου συχνὰ γίνεται λόγος εἰς τὰ πολεμικὰ ἀνακοινωθέντα καὶ ἐπανειλημμένως ἐλέχθη, ὅτι ἐβομβαρδίσθη ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς διὰ νὰ διαψευσθῇ ἀμέσως πάλιν ἡ φήμη.

Εἶνε ἡλικίας 19 ἐτῶν, δηλαδὴ μία ζωὴ ἡ ὁποία μόλις ἀρχίζει. Καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος, τὸ βραχὺ νεανικὸν παρελθόν του δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ γεγονότα. Εἶνε, πράγματι, ὁ ἄνθρωπος τῆς αὔριον, ἐκεῖνος πρὸς τὸν ὁποῖον προσφέρεται τὸ μέλλον, πλῆρες ὑποσχέσεων ἀσφαλοῦς ἰσχυρὰ ἰταλικὴ ἐπίθεσις, τὰ αἰθιοπικὰ στρατεύματα ἔχουν τεθῆ ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν διοίκησιν τοῦ πρίγκηπος Ἄσφα Βόσσεν.

Πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Αὐτοκράτορος Χαϊλὲ Σελάσιε καὶ τῆς Αὐτοκρατείρας Μανὲν, ἔλαβεν ἐπισήμως τὸν τίτλον τοῦ διαδόχου τοῦ Στέμματος καὶ διωρίσθη Μαρνταζμάτς, δηλαδὴ «ρᾶς ἀνώτερος ὅλων τῶν ἄλλων ρᾶς τῆς Αὐτοκρατορίας», ὅπως λέγει ἡ χρυσῆ βίβλος τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν βαθμῶν τῆς αἰθιοπικῆς Ἱεραρχίας.

Ἐντὸς ὀλίγου θὰ γίνῃ ἀκόμη ἀνώτερος, δεδομένου ὅτι συμπληροῦνται τὴν στιγμὴν αὐτὴν αἱ προετοιμασίαι τῆς τελετῆς καθ' ἣν θὰ στεφθῇ Νεγκούς. Ὁ τίτλος αὐτὸς ἀποτελεῖ ὑποχρεωτικὴν καὶ προπαρασκευαστικὴν φάσιν διὰ τὴν μέλλουσιν ἄνοδόν του εἰς τὸν θρόνον τῶν Νεγκοὺς—Νεγκέστ καὶ εἰς τὴν ἀνωτάτην Ἱεραρχίαν, ὅταν θὰ ἐπιστῇ ἡ ὥρα νὰ περιβληθῇ τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα, τὸ ὁποῖον θὰ τοῦ διαβιβάσῃ ὁ σημερινὸς Αὐτοκράτωρ.

Ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς υἱοῦ τῆς Αὐτοκρατείρας Μανὲν, ἐγγόνης τοῦ Νεγκοὺς Μικαὲλ (πρώην Βασιλέως τοῦ Βόλλο) καὶ ἀνεψιᾶς τοῦ Πίτζ Γιασοῦ, ὁ πρίγκηψ Ἄσφα—Βόσσεν ἔγινε κυβερνήτης τῆς ἐπαρχίας Βόλλο, τῆς σπουδαιοτέρας δηλαδὴ αἰθιοπικῆς περιφερείας.

Κατοικεῖ, λοιπόν, εἰς τὴν πρωτεύουσάν της, τὸ Ντεσσιὲ, περὶ τοῦ ὁποίου συχνὰ γίνεται λόγος εἰς τὰ πολεμικὰ ἀνακοινωθέντα καὶ ἐπανειλημμένως ἐλέχθη, ὅτι ἐβομβαρδίσθη ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς διὰ νὰ διαψευσθῇ ἀμέσως πάλιν ἡ φήμη.

Εἶνε ἡλικίας 19 ἐτῶν, δηλαδὴ μία ζωὴ ἡ ὁποία μόλις ἀρχίζει. Καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος, τὸ βραχὺ νεανικὸν παρελθόν του δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ γεγονότα. Εἶνε, πράγματι, ὁ ἄνθρωπος τῆς αὔριον, ἐκεῖνος πρὸς τὸν ὁποῖον προσφέρεται τὸ μέλλον, πλῆρες ὑποσχέσεων ἀσφαλοῦς

ΑΙΘΙΟΠΕΣ ΑΡΧΗΓΟΙ

ΑΣΦΑ ΒΟΣΣΕΝ, Ο ΩΡΑΙΟΣ ΕΦΗΒΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ

ΕΙΣ ΗΛΙΚΙΑΝ ΔΕΚΑ ΕΝΝΕΑ ΕΤΩΝ ΑΡΧΗΓΟΣ 200 ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΤΟΥ

ΑΝΤΙΣ ΑΜΠΕΜΠΑ, Νοέμβριος.—Ὅπως εἶνε γνωστὸν, εἰς τὴν Αἰθιοπίαν εἶνε τρία τὰ μέτωπα τοῦ πολέμου:

Τὸ Βόρειον, εἰς τὴν γραμμὴν Ἀξώμης — Ἄδουας — Ἀντιοχείας.

Τὸ Ἀνατολικὸν, τὸ ὁποῖον ἀμύνεται ἐναντίον ὅλων τῶν ἐξ Ἀσάμπ ἐπιθέσεων.

Τὸ Νότιον, παρὰ τὰ σύνορα τῆς Ἰταλικῆς Σομαλίας.

Εἰς τὸ Ἀνατολικὸν, ὅπου ἀναμένεται προσεχῶς ἰσχυρὰ ἰταλικὴ ἐπίθεσις, τὰ αἰθιοπικὰ στρατεύματα ἔχουν τεθῆ ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν διοίκησιν τοῦ πρίγκηπος Ἄσφα Βόσσεν.

Πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Αὐτοκράτορος Χαϊλὲ Σελάσιε καὶ τῆς Αὐτοκρατείρας Μανὲν, ἔλαβεν ἐπισήμως τὸν τίτλον τοῦ διαδόχου τοῦ Στέμματος καὶ διωρίσθη Μαρνταζμάτς, δηλαδὴ «ρᾶς ἀνώτερος ὅλων τῶν ἄλλων ρᾶς τῆς Αὐτοκρατορίας», ὅπως λέγει ἡ χρυσῆ βίβλος τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν βαθμῶν τῆς αἰθιοπικῆς Ἱεραρχίας.

Ἐντὸς ὀλίγου θὰ γίνῃ ἀκόμη ἀνώτερος, δεδομένου ὅτι συμπληροῦνται τὴν στιγμὴν αὐτὴν αἱ προετοιμασίαι τῆς τελετῆς καθ' ἣν θὰ στεφθῇ Νεγκούς. Ὁ τίτλος αὐτὸς ἀποτελεῖ ὑποχρεωτικὴν καὶ προπαρασκευαστικὴν φάσιν διὰ τὴν μέλλουσιν ἄνοδόν του εἰς τὸν θρόνον τῶν Νεγκοὺς—Νεγκέστ καὶ εἰς τὴν ἀνωτάτην Ἱεραρχίαν, ὅταν θὰ ἐπιστῇ ἡ ὥρα νὰ περιβληθῇ τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα, τὸ ὁποῖον θὰ τοῦ διαβιβάσῃ ὁ σημερινὸς Αὐτοκράτωρ.

Ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς υἱοῦ τῆς Αὐτοκρατείρας Μανὲν, ἐγγόνης τοῦ Νεγκοὺς Μικαὲλ (πρώην Βασιλέως τοῦ Βόλλο) καὶ ἀνεψιᾶς τοῦ Πίτζ Γιασοῦ, ὁ πρίγκηψ Ἄσφα—Βόσσεν ἔγινε κυβερνήτης τῆς ἐπαρχίας Βόλλο, τῆς σπουδαιοτέρας δηλαδὴ αἰθιοπικῆς περιφερείας.

Κατοικεῖ, λοιπόν, εἰς τὴν πρωτεύουσάν της, τὸ Ντεσσιὲ, περὶ τοῦ ὁποίου συχνὰ γίνεται λόγος εἰς τὰ πολεμικὰ ἀνακοινωθέντα καὶ ἐπανειλημμένως ἐλέχθη, ὅτι ἐβομβαρδίσθη ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς διὰ νὰ διαψευσθῇ ἀμέσως πάλιν ἡ φήμη.

Εἶνε ἡλικίας 19 ἐτῶν, δηλαδὴ μία ζωὴ ἡ ὁποία μόλις ἀρχίζει. Καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος, τὸ βραχὺ νεανικὸν παρελθόν του δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ γεγονότα. Εἶνε, πράγματι, ὁ ἄνθρωπος τῆς αὔριον, ἐκεῖνος πρὸς τὸν ὁποῖον προσφέρεται τὸ μέλλον, πλῆρες ὑποσχέσεων ἀσφαλοῦς

Ὁ πρίγκηψ Ἄσφα-Βόσσεν, διάδοχος τῆς Αἰθιοπίας. Εἰς τὸ βάθος διακρίνεται ὁ νεώτερος υἱὸς τοῦ Νεγκούς, Δοὺζ τοῦ Χάρραρ

Ἕνα φύλλον δένδρου ἀποτελεῖ τὸν καλύτερον ἐπίδεσμον, ποὺ ἠμπορεῖ νὰ χρησιμοποιήσῃ ὁ ἀμέσως μεταβαλλόμενος εἰς νοσοκόμον συνάδελφος τοῦ τραυματίου, εἰς τὸ αἰθιοπικὸν μέτωπον...

τῆς ὡραίας βασίλισσας ποὺ ἔχει γίνει διάσημη γιὰ τὶς συζυγικὲς ἀπιστίες της, φαντάζεται ὅτι εἶνε μία ἀδικημένη μορφὴ ἀπὸ τὴν ἱστορία ἡ ἡρωΐδα τοῦ ἔργου του. Καὶ προσπαθεῖ νὰ τὴν φωτίσῃ τώρα διαφορετικὰ καὶ νὰ τὴν παρουσιάσῃ στὴν ἀληθινὴ θέση ποὺ εἶχε μέσα στὰ ἱστορικὰ συμβάντα ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Ἀφοῦ δὲν μπορεῖ, κατὰ τὴν ἀντίληψή του, νὰ κάνῃ κριτικὴ τοῦ παρόντος, ἂς ἐπιχειρῇ κριτικὴ τοῦ παρελθόντος. Αὐτοὶ εἶνε οἱ λόγοι ποὺ τὸ ἱστορικὸ δρᾶμα ἀρχίζει τώρα νὰ ἐπικρατῇ στὸ γαλλικὸ θέατρο.

SER

ΤΑ ΙΤΑΛΟΑΙΘΙΟΠΙΚΑ

Η ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΕΞΑΓΩΓΗΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΩΝ ΕΙΣ ΙΤΑΛΙΑΝ ΠΡΟΣ ΕΠΙΣΠΕΥΣΙΝ ΤΗΣ ΛΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΟΑΙΘΙΟΠΙΚΗΣ ΡΗΞΕΩΣ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΛΑΒΑΛ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Δεκέμβριος.— Τὸ πείραμα τῶν οἰκονομικῶν κυρώσεων βαίνει ταχέως πρὸς τὸ κρίσιμον σημεῖον του. Θὰ περιληφθῇ καὶ τὸ πετρέλαιον εἰς τὸν κατάλογον τῶν ὑπὸ ἀπαγόρευσιν εἰδῶν;

Εἶνε ἑκτὸς ἀμφιβολίας, ὅτι τὸ πετρέλαιον ἔχει καταστῇ ἀπαραίτητον διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἰταλικοῦ πολέμου εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἀφρικὴν. Μὲ πετρέλαιον κινοῦνται τὰ ἰταλικὰ ἀεροπλάνα, τὰ τάνκς, τὰ φορτηγὰ αὐτοκίνητα καὶ ἡ Ἰταλία δὲν παράγει πετρέλαιον. Ἂν παύσῃ τὸ ἐξωτερικὸν νὰ τῆς τὸ παρέχῃ καὶ ἐξαντληθοῦν τὰ ὑπάρχοντα ἀποθέματα, ἡ τύχη τοῦ στρατάρχου Μπαντόλιο θὰ ἐξαρτᾶται πλέον ἀπὸ τοὺς τυφεκιοφόρους

Θεάματα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. «Οδύσσεις Τριανόνος».
ΑΛΚΗΣΤΙΣ. «Ο Μπαμπάς».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ο Δρόμος».
ΕΛΠΙΣ. «Κρυφή ερωτική ιστορία».
ΕΛΛΑΣ. «Κρυφή ερωτική ιστορία».
ΕΛΛΗΝΙΣ. «Ο Μπαμπάς».
ΕΛΟΥΡΑ. «Ο Δρόμος».
ΕΠΙΤΑΣΙΣ. «Ο Δρόμος».
ΕΡΙΤΙΜΗ. «Κρυφή ερωτική ιστορία».
ΖΑΠΕΙΟΝ. «Ο Δρόμος».
ΚΑΛΛΙΟΠΗ. «Ο Δρόμος».
ΚΑΛΛΙΣΤΩΝ. «Ο Δρόμος».
ΚΑΛΟΣ ΚΑΙ ΑΓΑΘΟΣ. «Κρυφή ερωτική ιστορία».
ΚΑΛΟΣ ΚΑΙ ΑΓΑΘΟΣ. «Ο Δρόμος».
ΚΑΛΟΣ ΚΑΙ ΑΓΑΘΟΣ. «Ο Μπαμπάς».
ΚΑΛΟΣ ΚΑΙ ΑΓΑΘΟΣ. «Κρυφή ερωτική ιστορία».
ΚΑΛΟΣ ΚΑΙ ΑΓΑΘΟΣ. «Ο Δρόμος

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΕΝ ΑΝΑΜΟΝΗ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΒΗΣΣΥΝΩΝ

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΑΙΣΘΑΝΟΝΤΑΙ ΗΔΗ ΤΑΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΕΞΑΓΟΜΕΝΟΥ ΕΞΑΝΤΛΗΤΙΚΟΥ ΚΛΕΦΤΟΠΟΛΕΜΟΥ

ΑΙΜΑΤΗΡΑ ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΕΝ ΜΑΚΑΛΛΕ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 3. ('Αθην. Πρακτ.). — Ο ειδικὸς στρατιωτικὸς συνεργάτης τοῦ Πρακτορείου Ρώυτερ ἀσχολούμενος μὲ τὴν κατάστασιν εἰς τὸ Ἰταλοαβησσυνιακὸν μέτωπον, γράφει ὅτι ἐνῷ ὁ κλεφτοπόλεμος συνεχίζεται εἰς τὸ ὀροπέδιον τοῦ Τεμπιέν, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ οἱ δύο ἀντίπαλοι ἰσχυρίζονται ὅτι σημειώνουν ἐπιτυχίας, ὁ ὄγκος τοῦ αἰθιοπικοῦ στρατοῦ, ἀποτελούμενος κυρίως ἐκ στρατευμάτων ἀποσταλέντων ἐξ Ἀντὶς Ἀμπέμπα καὶ Ντεσιέ, βαδίζει κατὰ τοῦ Μακάλλε. Εἰς τὸ Ὀγκάντεν, νοτίως τῆς Τζιτζίγκας, οἱ Ἀβησσυνοὶ τηροῦν ἀμυντικὴν στάσιν, ἀναμένοντες Ἰταλικὴν ἐπίθεσιν. Κατὰ πληροφορίας αἰθιοπικῆς πηγῆς, τὸ Γκοραχάϊ καὶ το Γκερλογκοῦμπι ἐξεκενώθησαν ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν. Τοῦτο προφανῶς σημαίνει, ὅτι αἱ προφυλακαὶ τοῦ στρατηγοῦ Γκρατσιάνι δὲν κατέχουν τὰ σημεῖα αὐτά, ἀλλ' ἄλλας θέσεις, βορειότερον.

Ὁ ἐν Ἀσμαρᾷ ἀφ' ἑτέρου ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Ρώυτερ ἐπιβεβαιοῖ τὴν πληροφορίαν, καθ' ἣν ἰσχυρὰ τμήματα ἀβησσυνιακοῦ στρατοῦ προελαύνουν κατὰ τοῦ Μακάλλε μὲ τὴν προφανῆ πρόθεσιν νὰ προσβάλουν τὰς Ἰταλικὰς γραμμάς, αἱ ὁποῖαι διαγράφουν ἡμισέλήνον, τῆς ὁποίας τὸ μᾶλλον προκεχωρημένον σημεῖον εὑρίσκεται εἰς ἀπόστασιν 25 χιλιομέτρων νοτίως τοῦ Μακάλλε.

Ὁ ἀβησσυνιακὸς στρατὸς ἀποτελεῖται ἐκ τῶν στρατευμάτων τοῦ Ρᾶς Κάσα, μὲ τὰ ὁποῖα συμπράττουν τακτικὰ στρατεύματα, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων εὑρίσκεται ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν. Ὁ Ἀβησσυνιακὸς στρατὸς ἔχει καλῶς ἐφοδιασθῆ καὶ διαθέτει ἤδη σύγχρονα πολεμικὰ ὅπλα. Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ ἀβησσυνιακὰ στρατεύματα τοῦ νοτίου μετώπου συνεχίζουν τὴν ὀργάνωσιν τῶν θέσεών των ἐπὶ τῇ προόψει νέας Ἰταλικῆς ἐπιθέσεως, τὴν ὁποίαν θεωροῦν ὡς ἄμεσον. Οἱ Ἀβησσυνοὶ εἰς τὸ νότιον μέτωπον κατέχουν εἰς ἀραιὰν παράταξιν τὴν γραμμὴν των ἐκ τοῦ φόβου ὅτι μεγάλαι συγκεντρώσεις πολεμιστῶν θὰ εἶχον ἄμεσον συνέπειαν τὴν ἐνέργειαν ἐναερίων ἐπιδρομῶν. Τὸ κύριον σῶμα τοῦ ἀβησσυνιακοῦ στρατοῦ εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς γραμμῆς, ἥτις προστατεύει τὴν Τζιτζίγκαν. Κατὰ τὰς καταθέσεις λιποτακτῶν τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ ἰθαγενῶν ἐκ Σομαλίας, οἱ Ἰταλοὶ δὲν διαθέτουν εἰμὴ μόνον ἑξήκοντα ἀεροπλάνα. Ἡ μεθόριος τῆς ἀγγλικῆς Σομαλίας φρουρεῖται ὑπὸ σώματος στρατοῦ ἐξ ἰθαγενῶν.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΠΑΡΑ ΤΟ ΜΑΚΑΛΛΕ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 3. (Τηλεγραφικῶς).— Τηλεγραφήματα τόσον τῶν Ἄγγλων, ὅσον καὶ τῶν Ἀμερικανῶν ἀπεσταλμένων, ἀλλ' ἀκόμη καὶ ἐκ διαφόρων ἄλλων πηγῶν, πείθουν ὅτι πρέπει νὰ ἀναμένεται συντόμως ἀβησσυνιακὴ ἀντεπίθεσις, πρὸς τὸν σκοπὸν ἴσως νὰ ἐπηρεασθοῦν αἱ ἀποφάσεις τῆς συνερχομένης τὴν 12ην τρέχοντος ἐπιτροπῆς τῶν κυρώσεων.

Οἱ Ἰταλοί, κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας, ἔχοντες γνῶσιν τῶν αἰθιοπικῶν παρασευῶν, ὀχυρώνουν τὴν γραμμὴν Μακάλλε - Ἀντιγκραντ, ὅπου θὰ δοθοῦν σκληραὶ μάχαι.

Οἱ Ἄγγλοι ἀνταποκριταὶ προσθέτουν, ὅτι οἱ Ἰταλοὶ τώρα μόνον ἀντιλαμβάνονται ὁποῖον τεράστιον ἔργον ἀνέλαβαν, ἀντιμετωπίζοντες συνεχῶς ἕνα ἐχθρὸν, ὁ ὁποῖος δὲν διδει μαχην εἰ μὴ παραταξεως, ἀλλ' ἐπιδίδεται εἰς ἕνα ἀδιάλειπτον «κλεφτοπόλεμον».

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐξ ἄλλου Ἀμερικανοῦ ἀνταποκριτοῦ, τμῆμα Αἰθιόπων ἐκ τῶν διεξαγόντων συστηματικὸν «κλεφτοπόλεμον», κατέλαβεν ἐξαπίνης παρὰ τὸ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Μακάλλε, Ντόλο, ἀποσπασμα 300 Ἰταλῶν. Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν σύγκρουσιν ἐφονεύθησαν, προσθέτει ὁ Ἀμερικανὸς ἀνταποκριτής, 183 Ἰταλοὶ καὶ 30 Ἀβησσυνοί.

ΑΙ ΙΤΑΛΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΡΩΜΗ, 3. ('Αθην. Πρακτ.). — Τηλεγραφήματα ἐκ Μακάλλε ἀγγέλλουν ὅτι εἰς τὸ Ἀλεμάλε, ἐν τῇ ὀρεινῇ περιφερείᾳ τοῦ Τεμπιέν, ἐγένετο χθὲς σύγκρουσις μεταξὺ ἰθαγενῶν Ἰταλικῶν στρατευμάτων καὶ ἀτάκτων ἀβησσυνῶν. Ἡ Ἰταλικὴ φάλαγξ ἐπρόκειτο νὰ διελθῇ αὐχένα τινὰ ἀποκρημνον. Οἱ ἀναβάται Αἰθίοπες εἶχαν ἀποκρυβῆ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους καὶ μόλις ἐνεφανίσθη ἡ Ἰταλικὴ φάλαγξ ἔβαλον κατ' αὐτῆς. Ἡ φάλαγξ ἀνεπτύχθη ἀμέσως εἰς μάχην καὶ κατόπιν διώρου ἀγῶνος ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τοὺς Ἀβησσυνούς, οἵτινες ἀφῆκαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης 15 καὶ πλέον νεκρούς. Τὰ τῆς συγκρούσεως τοῦτης ἀναφέρονται εἰς το ὑπ' αριθ. 61 ἀνακοινωθέν, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ στρατάρχης Μπαντόλιο ἀγγέλλει:

«Ἡμετέρα φάλαγξ ἀπέκρουσεν ἐπίθεσιν 200 καὶ πλέον ἐνόπλων Αἰθίοπων ἐν τῇ περιφερείᾳ νοτίως τῆς διαβάσεως Ἀμπάρο. Ὁ ἐχθρὸς ἐτράπη εἰς φυγὴν, ἀφήσας ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης νεκρούς τινας. Ἐκ τῶν ἡμετέρων εἰς ἀξιωματικὸς καὶ πέντε Ἀσκάρις ἐτραυματίσθησαν. Ἐξ ἄλλου ἀποσπάσματα τοῦ στρατιωτικοῦ σώματος τῆς Ἐρυθραίας ἔφθασαν εἰς τὴν ζώνην Μέλφα».

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΦΗΜΩΝ

ΠΕΡΙ ΓΕΡΜΑΝΟΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΪΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 3. (Τρανζόσεαν).— Ἡμιεπίσημος ἀνακοίνωσις δημοσιευθεῖσα σήμερον τὴν ἑσπέραν ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῶν τερατωδῶν φημῶν, τὰς ὁποίας ἐδημοσίευσεν ἡ ἐφημερὶς «Εἰδήσεις τῆς Βασιλείας», καθ' ἃς ἀντιπρόσωποι τῆς γερμανικῆς Κυβερνήσεως συνῆψαν συμφωνίαν μετὰ τῆς γιουγκοσλαυϊκῆς, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Γιουγκοσλαυΐα, εἰς περίπτωσιν ἀγγλο-ἰταλικοῦ πολέμου θ' ἀνακατελάμβανε τὰ ἐδάφη της εἰς τὴν Ἰστρίαν. Κατὰ τὴν κακόβουλον αὐτὴν πληροφορίαν, αἱ πρῶται συγκρούσεις μεταξὺ γιουγκοσλαυϊκῶν καὶ ἰταλικῶν στρατευμάτων θὰ ἐλάμβανον χώραν ἐπὶ αὐστριακοῦ ἐδάφους, οὕτως ὥστε θὰ ἐδίδετο ἡ εὐκαιρία εἰς τὴν Γερμανίαν νὰ ἐπέμβῃ. Ἡ Οὐγγαρία θὰ παρέμενεν οὐδετέρα ἐπὶ τῇ βάσει συμφωνίας, ἥτις ἐπῆλθε κατὰ τὸ τελευταῖον ἰταλίδιον τοῦ Γκομπόες. εἰς Βερολῖνον.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ἡ Γερμανία παρέσχε τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι δέχεται τὴν ὑπὸ τῆς Γιουγκοσλαυΐας κατάληψιν τμήματος τῆς αὐστριακῆς Καρινθίας καὶ εἰδικωτερον τῆς ἐπαρχίας Μπούργκενλαντ. Οἱ ἐπίσημοι γερμανικοὶ κύκλοι δηλοῦν κατηγορηματικῶς, ὅτι αἱ πληροφορίαι αὗται εἶνε τελείως ἀνυπόστατοι καὶ ἀποτελοῦν ἀπόπειραν συσκοτίσεως τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς ἀτμοσφαίρας.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΒΟΥΛΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΦΑΣΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. ('Αθην. Πρακτ.).— Τὴν πρωΐαν ἤρχισεν ἡ ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἐπερωτήσεων τῶν ἀφορωσῶν τοὺς πολιτικοὺς συνδέσμους. Πρῶτος ὡμίλησεν ὁ κομμουνιστὴς Ραμὲτ, ὁ ὁποῖος ἐτόνισεν ὅτι εἶνε περιττὸν νὰ ψηφισθοῦν νέοι νόμοι διὰ νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν δρᾶσιν τῶν συνδέσμων. Ὁ ῥήτωρ θεωρεῖ ἐπικίνδυνον τὴν ἔκθεσιν Σωβαὶν διότι αὕτη θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ καὶ κατὰ τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων. Κατελήγων ὁ Ραμὲτ ἐδήλωσεν, ὅτι οἱ κομμουνισταὶ θὰ ὑποστηρίξουν Κυβέρνησιν ριζοσπαστικὴν ὑποσχομένην τὸν ἀφοπλισμὸν τῶν πολιτικῶν συνδέσμων.

Ἀκολούθως ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ριζοσπαστοσοσιαλιστὴς βουλευτὴς κ. Γκερυὸ, ὁ ὁποῖος ἀνέφερε λεπτομερῶς τοὺς πολιτικοὺς συνδέσμους καὶ τὸν ἡμιστρατιωτικὸν χαρακτῆρα των. Εἶτα ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, εἶπεν:

«Ἂν ἡ Κυβέρνησις δὲν μεταβάλῃ μεθόδους, θὰ τὴν ῥίψωμεν».

Ὁ κ. Λοβὰλ εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τὴν 11.30' καὶ ἐκ τῆς ἀριστερᾶς ἠκούσθησαν φωναί:

«Νὰ παραιτηθῇ ἡ Κυβέρνησις!»

Ἡ συζήτησις διήρκεσε μέχρι τῆς 12.10' καὶ εἶτα διεκόπη διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ τὴν 15.30'.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Πληροφορούμεθα, ὅτι ἐντὸς τῆς ἡμέρας ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Δεμερτζῆς θὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς συμπληρώσεως τῶν κενῶν ὑπουργείων καὶ τῶν Γενικῶν Διοικήσεων. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας θὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸν κ. Πρωτοπαπαδάκην, καθηγητὴν καὶ τέως πρύταναν τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τὸ ὑφυπουργεῖον τῆς Ὑγιεινῆς εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς Ἱστορίας τῆς Ἰατρικῆς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ κ. Ἀρ. Κούζην.

Ὡς πρὸς τὰς Γενικὰς Διοικήσεις αὗται θὰ ἀνατεθοῦν ἡ μὲν τῆς Μακεδονίας εἰς τὸν ἀντιστράτηγον κ. Ἀγ. Πάλλην καὶ ἡ τῆς Κρήτης εἰς τὸν ὑποστράτηγον κ. Μπακόπουλον.

Η ΤΥΧΗ

ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΩΝ ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαντζαβῖνος ἔδωσεν ἐντολὴν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ὅπως καταρτίσῃ πίνακα τῶν ἐκδοθέντων ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου μέχρι τῆς ἀποχωρήσεως τῆς Κυβερνήσεως Κονδύλη ἀναγκαστικῶν νόμων καὶ Νομοθετικῶν διαταγμάτων μὲ τὴν προκαλουμένην ὑφ' ἑκάστου δαπάνην ἢ μείωσιν ἐσόδων.

Τὸν πίνακα τοῦτον ὁ κ. ὑπουργὸς θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, προκειμένου ν' ἀποφασίσῃ τοῦτο περὶ τῆς τύχης των.

Κατὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ, οἱ δημοσιευθέντες ἄνευ τῆς προσυπογροφῆς τοῦ ἑκάστοτε ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀναγκαστικοὶ νόμοι καὶ Νομοθετικὰ Διατάγματα, εἶνε ἄκυρα, καθόσον καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1911, ὡς συνεπληρώθη διὰ τῶν συντακτικῶν πράξεων, ἀπαιτεῖ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς ἁρμοδίου ὑπουργοῦ, ἄνευ τῆς ὁποίας εἶνε ἄκυροι.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐπὶ Κυβερνήσεως Κονδύλη ἐκδοθέντας ἀναγκαστικοὺς νόμους, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς φθάνει τοὺς 150, πληροφορούμεθα, ὅτι ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία ἐξηκρίβωσεν ἐκ τῆς γενομένης μελέτης τὴν προκαλουμένην ἐπιβάρυνσιν. Αὕτη φθάνει τὰ 350 ἑκατομμύρια δραχμῶν, χωρὶς εἰς τὸ ποσὸν αὐτὸ νὰ περιλαμβάνωνται καὶ οἱ ἀναγκαστικοὶ νόμοι, τῶν ὁποίων ἡ δαπάνη εἶνε ἀκαθόριστος, λόγῳ τῆς φύσεως τοῦ ἀντικειμένου των. Ἐκ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ μόνον 190 ἑκατομμύρια ἀφοροῦν ἐπιβάρυνσιν λόγῳ αὐξήσεως τῆς στρατιωτικῆς θητείας.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

Αὔριον πρόκειται νὰ συνέλθῃ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Δεμερτζῆ τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἵνα συζητήσῃ ἐπὶ ζητημάτων τοῦ πολεμικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ τῆς χώρας. Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου θὰ ἐπαναληφθοῦν συχνότερον προκειμένου ὁ κ. Δεμερτζῆς νὰ κατατοπισθῇ γενικώτερον ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων τὴν ἀμύναν τῆς χώρας. Μετὰ τὸν πλήρη κατατοπισμὸν του ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ προσβῇ εἰς τὰς δεούσας εἰσηγήσεις πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, φυσικὸν ἀρχηγὸν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΠΡΕΣΒΕΥΤΑΙ ΠΑΡΑ ΤΩ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΩ

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐδέχθη χθὲς τὴν μεσημβρίαν ὅλους τοὺς ἐνταῦθα ξένους διπλωματικοὺς ἀντιπροσώπους, οἱ ὁποῖοι τοῦ ὑπέβαλον τὰ συγχαρητήριά των.

Οἱ ξένοι Πρεσβευταὶ θὰ γίνουν δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως εἰς ἡμέραν ὁριοθησομένην ὑπ' Αὐτοῦ.

Ο κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ ΠΑΡΑ ΤΩ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΩ

Τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἐπεσκέφθη ὁ τέως ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἰω. Θεοτόκης, ὁ ὁποῖος τὸν κατετάτισεν ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς καταστάσεως καὶ τῆς ἔναντι αὐτῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΙΝ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου, μετέβη χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ ἀπεθαύμασε τὸ θέαμα τῆς πρωτευούσης ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ Ἱεροῦ βράχου.

Οἱ πρωϊνοὶ διαβάται καὶ πολλοὶ κάτοικοι τῆς παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν συνοικίας, πληροφορηθέντες τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, συνεκεντρώθησαν εἰς τὰ Προπύλαια καὶ ἐπευφήμησαν ἐνθουσιωδῶς τὸν Ἄνακτα.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΘΑ ΕΠΙΔΙΩΞΗ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΝ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΕΚΛΟΓΩΝ

Ο ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν συνῆλθε χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τρίωρον συνεδρίασιν τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Ἡ συζήτησις περιεστράφη κυρίως εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς γενικῆς πολιτικῆς καταστάσεως διαπιστωθείσης πλήρους ὁμοφωνίας μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, τὰ συμπεράσματα τῆς διεξαχθείσης συζητήσεως δύναται νὰ συνοψισθοῦν ὡς ἑξῆς:

Ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ Προέδρου της θὰ ἔλθῃ εἰς ἄμεσον ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων ἀμφοτέρων τῶν παρατάξεων, ἵνα κατατοπισθῇ ἐπὶ τῶν ἀπόψεων τούτων.

Κατὰ τὰς συνομιλίας τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μετὰ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν θὰ ἐξετασθοῦν τὰ ζητήματα ψηφίσεως τοῦ νέου Συντάγματος, χρόνου ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν καὶ συστήματος βάσει τοῦ ὁποίου θὰ διεξαχθοῦν αὗται.

Ἂν ἐπέλθῃ σύμπτωσις ἀντιλήψεων τῶν κομμάτων ἐπὶ τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος ὅπως ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐπιδιωχθῇ ἡ ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος, τότε θὰ καθορισθοῦν ἀπὸ συμφώνου ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου αἱ ἀναθεωρητέαι διατάξεις καὶ θὰ καταρτισθῇ τὸ σχέδιον νέου Συντάγματος, τὸ ὁποῖον θὰ κληθῇ νὰ ψηφίσῃ ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας, κατὰ τὸ δυνατὸν βραχείας, δοθέντος ὅτι τὰ χρονικὰ ὅρια τοῦ βίου τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, ὡς ὑπηρεσιακῆς, εἶνε περιωρισμένα.

Εἶνε πρόδηλον ὅτι ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελε προκύψει συμφωνία μεταξὺ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, αἱ ἐκλογαὶ θὰ ἐπισπευσθοῦν προκηρυσσόμεναι δι' Ἀναθεωρητικὴν Βουλήν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐπιζητήσῃ καὶ ἐν προκειμένῳ τὴν ὁμογνωμίαν τῶν κομμάτων, ὁπότε καὶ θὰ ἐνεργήσῃ τὰς ἐκλογὰς βάσει τοῦ ὑπ' αὐτῶν προκριθησομένου συστήματος. Ἂν δὲν ἐπιτευχθῇ ὁμογνωμία τοὐλάχιστον τῶν μεγαλυτέρων κομμάτων, τότε ἡ Κυβέρνησις θὰ διατηρήσῃ δι' ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα νὰ ὁρίσῃ τὸ σύστημα.

Ἡ ἐντύπωσις τῶν πολιτικῶν κύκλων εἶνε ὅτι ἡ συμφωνία μεταξὺ τῶν κομμάτων δύναται νὰ ἐπέλθῃ μόνον ἐπὶ τοῦ ἀναλογικοῦ συστήματος.

Σχετικῶς ἀνεγράφησαν χθὲς πληροφορίαι, καθ' ἃς ἡ Κυβέρνησις προκρίνει τὴν καθιέρωσιν τοῦ πλειοψηφικοῦ μὲ εὐρυτάτην ἐκλογικὴν περιφέρειαν καὶ σφαιρίδιον. Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ἡ προτίμησις τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τοῦ συστήματος τούτου, δὲν προκειται ὀπωσδήποτε νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν λῆψιν ἀποφάσεως περὶ καθιερώσεως τοῦ ἀναλογικοῦ ἐφ' ὅσον ἤθελε συμπέσει εἰς αὐτὸ ἡ συμφωνία τοῦ πολιτικοῦ κόσμου.

ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διαγραφείσης ὡς ἀνωτέρω κατευθύνσεως διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, συνέστησεν εἰς τοὺς κ. κ. ὑπουργοὺς ὅπως ἀποφύγουν ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἁρμοδιότητός των ν' ἀναλάβουν γενικωτέρας πρωτοβουλίας καὶ διότι ὁ χαρακτὴρ τῆς Κυβερνήσεως εἶνε ὑπηρεσιακὸς καὶ διότι δυνατὸν ὁ βίος της νὰ εἶνε συντομώτερος ἀπὸ τὰς ἀρχικὰς προβλέψεις, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν συνεννοήσεων τοῦ πολιτικοῦ κόσμου θὰ προέκυπτεν ἡ ἀνάγκη ταχυτέρας προσφυγῆς εἰς τὰς ἐκλογάς.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Κατὰ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον διεξήχθη κατ' ἀρχὴν συζήτησις διὰ τὴν τύχην τοῦ ὑπουργείου Ἐργασίας. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας παρεκλήθη νὰ φέρῃ εἰς προσεχὲς ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὅλους τοὺς στατιστικοὺς πίνακας τῶν δαπανῶν τὰς ὁποίας θ' ἀπαιτήσῃ ἡ λειτουργία τοῦ ὑπουργείου τούτου. Ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δὲν θὰ στηριχθῇ μόνον εἰς τὰ στοιχεῖα ταῦτα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἀνώμαλον τρόπον τῆς ἱδρύσεως τοῦ ὑπουργείου.

Νέα συνεδρίασις τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὡρίσθη δι' αὔριον τὸ ἀπόγευμα.

Πρὸ τῆς νέας συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν πρόκειται, ὡς ὁ ἴδιος ἀνεκοίνωσε χθὲς τὴν ἑσπέραν, ν' ἀρχίσῃ τὰς συνεννοήσεις μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων.

ΑΙ ΝΥΚΤΕΡΙΝΑΙ ΔΥΝΑΜΙΤΙΣΤΙΚΑΙ ΑΠΟΠΕΙΡΑΙ

Περὶ τὴν 2αν πρωϊνὴν τῆς σήμερον ἐγένοντο τρεῖς διαδοχικαὶ δυναμιτιστικαὶ ἀπόπειραι. Ἡ μία εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ναυάρχου Οἰκονόμου Μακεδονίας 37β, ἡ ἑτέρα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Χατζησαράντου, διευθυντοῦ τοῦ πολιτικοῦ γραφείου τοῦ κ. Κονδύλη, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καψάλη 7 καὶ ἡ τρίτη εἰς τὴν ὁδὸν Ρήγα Παλαμήδα, ὅπου εἶνε τὰ τυπογραφεῖα τῶν ἐφημερίδων «Νέος Κόσμος» καὶ «Ἑλληνικὸν Μέλλον».

Εἰς τὰς δύο πρώτας ἐτέθησαν καψύλια δυναμίτιδος εἰς τὰς θύρας τῶν οἰκιῶν τῶν κ.κ. Οἰκονόμου καὶ Χατζησαράντου, αἱ ὁποῖαι ὑπέστησαν ἐκ τῆς ἐκρήξεως μικρὰς ζημίας. Εἰς τὴν τρίτην τὸ καψύλιον δυναμίτιδος ἐτέθη εἰς τὴν ὁδὸν Ρήγα Παλαμήδα, ἐκ τῆς ἐκρήξεως δὲ αὐτοῦ ἐθραύσθησαν οἱ ὀελοπίνακες τῶν τυπογραφικῶν ἐγκαταστάσεων τῶν δύο ἐφημερίδων.

Ἀνθρώπινον θῦμα δὲν ἐσημειώθη. Οἱ δρᾶσται τῆς δυναμιτιστικῆς ἀποπείρας παραμένουν ἄγνωστοι.

ΑΠΕΛΥΘΗΣΑΝ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΑΜΝΗΣΤΕΥΘΕΝΤΕΣ

Η ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΩΝ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀνεφέρθη χθὲς ὅτι ἀπελύθησαν ὅλοι οἱ ἀμνηστευθέντες καὶ τυχόντες χάριτος κατάδικοι διὰ τὸ κίνημα τῆς 1ης Μαρτίου. Παραμένει μόνον εἰς τὰς φυλακὰς Ρεθύμνης ὁ κατὰ τὴν 1ην Μαρτίου 1935 Νομάρχης Αἰτωλοακαρνανίας κ. Τσάκωνας εἰς τὸν ὁποῖον, ἐκτὸς τῆς ποινῆς διὰ τὸ κίνημα, ἐπεδικάσθη καὶ ποσὸν 5.500 δραχμῶν, δι' ἐνοίκια οἰκήματος τοῦ δημοσίου εἰς τὸ ὁποῖον κατώκει. Καὶ οὗτος ὅμως θ' ἀπολυθῇ διότι καταρτισθεὶς νόμος ὁρίζει ὅτι ἡ καθυστέρησις χρημάτων ἐκ τοῦ λόγου τούτου δὲν συνεπάγεται προσωπικὴν κράτησιν.

Κατὰ τὸ χθεσινὸν Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐγένετο, προτάσει τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἑρμηνεία τοῦ νόμου περὶ παροχῆς χάριτος εἰς τοὺς ἐκ τῶν καταδικασθέντων διὰ τὸκίνημα τῆς 1ης Μαρτίου ἀδιωματικούς. Σχετικῶς ὁ ὑφυπουργὸς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Γεωργακόπουλος προέβη εἰς τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις:

«Ἀπὸ ὡρισμένα ὄργανα τοῦ τύπου ἐγένετο παρερμηνεία τῶν νόμων περὶ ἀμνηστίας καὶ χάριτος. Ἀπεδόθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ πρόθεσις νὰ δώσῃ ἀναδρομικῶς τὰς συντάξεις ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταδίκης των εἰς τοὺς καταδικασθέντας διὰ τὸ κίνημα τῆς 1ης Μαρτίου. Κατὰ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον διηυκρινίσθη σαφῶς ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ νόμου εἶνε ὅτι αἱ συντάξεις θὰ ἀποδοθοῦν εἰς τοὺς δικαιουμένους αὐτ